

отъ Княза и замина за Европа, но слѣдъ истичанieto на отпуската му, като видѣ, че здравieto му не се е поправило, той поиска продължение на отпуска и заедно съ това подаде оставка. Княза, отъ признателностъ къмъ заслугитѣ, които Муткуровъ принесе на военното дѣло и отечеството, призвѣде го въ чинъ Генералъ-майоръ.

Но новия Генералъ неможа да се завърне въ България живъ, за да бѣде радостъ и гордостъ на семейството си отечеството и приятелитѣ си. Той почина на 3-й Мартъ 1891 г. въ Неаполъ, въ ржцѣтѣ на младата си съпруга. Далечъ отъ роднини, приятели, далечъ отъ родината си, която тъй много обичаше, за която се бѣ жертвувалъ много пѣти, и бѣше готовъ пакъ да се жертвува. Той загина въ най-цвѣтуща възраст, като хвърли въ печаль семейството, си като остави двѣ малолѣтни дѣчица. Атанаса на 2 г., и Венка на 10 мѣсеца, приятели и цѣлото си отечество.

Съ своето добродушие, честность и прякъ характеръ, покойния бѣ обичанъ и уважаванъ отъ всички. Той бѣше и началникъ, и приятель, и солдатинъ, и добъръ гражданинъ, и примѣренъ мжжъ и баща. България изгуби единъ отъ най-доблѣстнитѣ си синове. Нека Българската история му опрѣдѣли приличното мѣсто въ своитѣ страници!

Генералъ Муткуровъ е кавалеръ на многото ордени и отличия, описани по-горѣ, мѣжду